

ROLF SCHREINER:

Per e 70

Høsten 1989 spelte Viking seg fram te cup-finalen i fotball. Dermed hadde NRK (eg huske ikkje om det va radio eller TV) et intervju med presidenten i Norges Fotballforbund, Per Ravn Omdal.

Reporteren sa: ”Ja, Omdal – du er jo fra Stavanger, og da er du vel fornøyd med at Viking skal spille cupfinale på Ullevaal?” Svaret var kort og presist. ”Jeg holder med SIF.”

Då eg begynte i folkeskolens fysste klasse på Våland, bodde eg i Torbjørn Hornkloves gate. Eg blei fort kompis med de i klassen så bodde nærmast meg, det vil sei Johan øve gadå og Per nere i Håkon Jarls gate.

Om vinteren gjekk me på ski i Vålandskogen, me rant på kjelka fra Vålandtårnet og me gjekk på skøyter på Mosvannet. Kvert år. Me hadde nemlig snø og is i Stavanger kver einaste vinter den gangen, så vidt eg huske. (Det e visstnok tøv.)

I sommarhalvåret va me møyje på Gamlingen – der va der både fotball- og håndballbaner. Inni skogen ved Mosvannet va der te og med minigolfbane. Eg tror ein runde kosta 20 øre.

Klassekamerat Per sko markera seg sterkt i et par av disse aktivitetane. Han va best i klassen på skøyter, og han va heilt sjef når det gjaldt fotball.

Far te Per hette Einar Omdal. Han va formann i SIF Fotball i fira år på 1950-talet, og han fekk møyje av æren for A-lagets fremgang på den tiå, så endte med opprykk te Hovedserien i 1960. Ein gang spurte eg Per om faren va aktiv fotballspelar, og då fekk eg hørre at han for tiå va center på C-laget. Einar blei itte kvert visepresident i Norges Fotballforbund.

I hagen te Per hang der alltid minst ett sett SIF-draktar på tørkesnorå. Mor te Per, så hette Liv, ska ha æren for den viktige delen av dugnadsarbeidet så hette vasking og stryging. Og bare så det e sagt: Liv fyller 97 år den 9. september.

På Gamlingen va Per den naturlige kaptein på klasselaget i fotball. Han sørge for at me spelte klassekampar mod parallellklassene våre – på Våland og andre skoler – og me tapte ikkje ein kamp. Men me tapte alltid då me spelte mod de så gjekk i ein klasse øve oss – mod Tollef og de eller mod Geddi og de. Eg huske at eg lurte på koffer me så va 13 år, sko spela mod de så va 14. Eg regne med at Per visste at me kan lera møyje når me møde lag så e bedre enn oss.

Tollef, Geddi og Per markerte seg tidlig i SIF. Våland-gutter gjorde gjerne det – mens Annasen, Kvien og andre gode på Ullandhaug skole begynte i Viking.

Per blei kretsmeester for SIF i smågutteklassen i 1961 – før han og familien flytta te Oslo, og Per spelte då på guttlaget te Skeid. Då han sko i militæret, blei det ett år i Vatneleiren og come-back i SIF – denne gang på A-laget. SIF vant 4. divisjon det året, men tapte for Odda i kvallik te 3. divisjon.

Tebage på Østlandet meldte Per seg inn i Lillestrøm. Då fotballsesongen 1967 starta opp med kamp mydlå Lillestrøm og Moelven i 3. divisjon, hadde Lillestrøm to debutanter på laget: Per Ravn Omdal og Tom Lund. Say no more. To historiske navn innen norsk fotball.

Då Per hadde prøvd seg både som spelar og trenar uden den heilt store suksessen, meldte han seg i 1974 te tjeneste for Norges Fotballforbund. Itte fem år med komitéarbeid blei han valgt inn i forbundsstyret i 1979, då va han 31 år.

Pers fysste periode som president i fotballforbundet va fra 1988 te 1992. Då ansatte han Drillo som trenar for A-landslaget. Bra.

Den andre perioden va fra 1996 te 2004. Som president va Per med te Finland i år 2000 då landslaget gjorde ein forferdelig dårlig kamp og tapte 3 – 1 for hjemmalaget. Onna middagen itte kampen tog Per ordet og sa: ”Noen av dere burde slutte å spille fotball og istedenfor begynne å spille tuba.” Kaptein Henning Berg protesterte, media va i fyr og flamme – og Per måtte komma med ein unnskyldning: ”Beklager – det var ikke meningen å snakke nedsettende om de som spiller tuba.” På neste landskamp på Ullevaal blei adle så spelte tuba, invitert gratis inn. Bra det òg.

Per har vært styremedlem og med i utallige komiteer både i UEFA og FIFA de siste 25 årene, og han har et mangfoldig fotballhjerta. Han kan se VM-fotball sammen med Pelé, samtidig som han e opptatt av breddefotballen. Per har møyje av æren for suksessen te norsk kvinnefotball for någen år tebage, og han har vært med å skaffa stadig flerne ballbinger te de yngste.

Då Per fyllde 60 år i 2007, ønskte han seg pengar te et prosjekt styrt av UEFA så sko bringa fotballglede ud te afrikanske barn. Per ville bidra med fotballar så det kosta rundt 80 kroner å laga. Han fekk inn rundt 250.000 kroner, 50.000 av disse kom fra kulturminister Trond Giske. Og Giske fulgte opp gaven med ein hyllest te Per: ”Mange tror at spillere som Ole Gunnar Solskjær og John Arne Riise er de viktigste norske personene i internasjonal fotball. Det er feil. Du, Per Ravn Omdal, er den viktigste personen norsk fotball har fostret.”

Høsten 2007 sendte Per 3200 fotballer te Afrika.

Akkurat nå har Per et nytt prosjekt på gang – nå ska der byggas fotballbaner te glede for krigsherjede barn i byen Kobane i Syria. Gå inn på hjemmesiden Kobanebane.no og les merr. Og skriv ner kontonummeret.

Per fyller 70 år den 20 august. Det han ønske seg mest av alt fra gamle venner i Stavanger, e at du gir et beløb te prosjektet i Kobane. Det komme te å bety någe for deg òg. Neste gang krigsbildene fra Syria e på skjermen, har du lov å tenka: Der har eg vært med å bygga fotballbane.

Rolf